

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Nadi Pínové a soudkyň Mgr. Lenky Marynkové a JUDr. Jany Tondrové v exekuční věci

oprávněného: **P. K.**, narozený xxx
bytem xxx xxx xxx, xxx xxx
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mot'ovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí č. p. 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
povinnému: **Mgr. V. V.**, narozený xxx
bytem xxx xxx xxx, xxx xxx

pro 11 228 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinného na zastavení exekuce,

o odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 10. dubna 2026 č. j. 38 EXE 1697/2025 - 48,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh povinného na zastavení exekuce.
2. Rozhodnutí odůvodnil tak, že vedením exekuce byla dne 6. 10. 2025 pod č. j. 38 EXE 1697/2025-15 pověřena soudní exekutorka Mgr. Marcela Petrošová, Exekutorský úřad Břeclav, podle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 26. 6. 2024, č. j. 7 C 90/2024-74, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 25. 6. 2025, č. j. 55 Co 204/2025-187, k vymožení peněžité pohledávky ve výši 11 228 Kč s příslušenstvím, nákladů předcházejícího řízení ve výši 12 374 Kč a 4 912,60 Kč a pro náklady exekuce a náklady oprávněného, které budou v průběhu řízení stanoveny.
3. Povinný navrhl exekuci zastavit s tím, že exekuce je šikanózně vedena u Exekutorského úřadu Břeclav, což je nejvíc vzdálený exekutorský úřad od bydliště povinného. Exekuce by měla být zastavena a oprávněný by měl následně podat nový exekuční návrh u exekučního úřadu sídlícího v obvodu Prahy, případně Středočeského kraje. Pro povinného je nahlédnutí do spisu nedosažitelné z vzdálenosti k exekutorskému úřadu. Dále povinný uvedl, že se oprávněný snaží vyprat špinavé peníze skrz rozsudky soudů a exekuce. Rozsudky soudů jsou založeny na podvodu a padělání listin předložených oprávněným insolvenčnímu soudu. Oprávněná s návrhem povinného na zastavení exekuce nesouhlasila.
4. Soud prvního stupně posoudil návrh povinného na zastavení exekuce podle § 52 odst. 1 ex. řádu ve spojení s § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. a dovodil, že není důvodný.
5. Námitky povinného ohledně praní špinavých měl, s odkazem na citovanou judikaturu Nejvyššího soudu a rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3423/11, za námitky směřující do nalézacího řízení, které nemohou mít na probíhající exekuční řízení žádný vliv. Podle soudem prvního stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. T.

citovaných rozhodnutí věcná správnost exekučního titulu nemůže být v exekučním řízení zpochybněna, exekuční soud není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu, obsahem rozhodnutí, jehož exekuce se navrhuje, je vázán a je povinen z něj vycházet a to i za situace, že soudní řízení, jež předcházelo vydání k exekuci navrženého rozhodnutí, by bylo postiženo vadou, neboť případné vady nalézacího řízení (byť by skutečně existovaly) se do exekučního řízení nepřenesají a nepředstavují okolnost rozhodnou pro (ne)nařízení exekuce, ani pro zastavení exekuce.

6. Pokud jde o námitku povinného ohledně zvoleného exekučního úřadu, uvedl soud, že v exekučním řízení je to oprávněný, kdo má právo volby exekutora a soud je volbou exekutora v exekučním návrhu vázán. K tomu soud prvního stupně odkázal na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/18.
7. Soud prvního stupně uzavřel, že důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) věta první o. s. ř., není dán, proto návrh povinného na zastavení exekuce zamítl.
8. Proti tomuto usnesení podal povinný včasné odvolání, doplněné dalším podáním, v němž zopakoval svou argumentaci ohledně šikanózního podání exekučního návrhu u exekutorského úřadu v Břeclavi. Soud měl podání návrhu u uvedeného exekutora posoudit jako zneužití práva na svobodnou volbu exekutora, přičemž oprávněný neuvedl žádný důvod, proč podal exekuční návrh u zvolené soudní exekutorky. V odvolání povinný popisoval těžkosti finanční i časové, které by mu vznikly, pokud by do exekučního spisu chtěl nahlédnout. Dále měl za to, že pokud by soudní exekutorka např. jela do Prahy sepsat jeho movité věci, extrémně by to navýšilo náklady exekuce. Povinný měl za to, že v napadeném usnesení citovaná rozhodnutí Ústavního soudu na projednávanou věc nedopadají, neboť povinný nebrojí proti právu zvolit si jakékoliv soudního exekutora, ale pouze má za to, že v daném případě je třeba považovat výběr konkrétní soudní exekutorky za zneužití práva. Za nesprávný považoval povinný i odkaz na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 562/2018, neboť soud je podle něj povinen znemožnit proprání špinavých peněz exekucí. Exekuce je jen pokračováním podvodného úpadku oprávněného, který tím znemožnil započítání pohledávky povinného jako advokáta proti pohledávce oprávněného z původního vztahu klient a advokát. Povinný navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.
9. Oprávněný se k odvolání nevyjádřil.
10. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení včetně řízení, které mu předcházelo podle ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř., aniž nařizoval jednání (§ 254 odst. 8 o.s.ř.) a shledal, že odvolání není důvodné.
11. Soud prvního stupně se správně zabýval tím, zda je, s ohledem na obsah návrhu na zastavení exekuce, dán důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. Odvolací soud stejně jako soud prvního stupně žádný důvod k zastavení exekuce neshledal podle tohoto, ani podle jiného zákonného ustanovení. Soud prvního stupně zcela správně uvedl, že oprávněný má právo volby soudního exekutora; oprávněný si může libovolně vybrat ze soudních exekutorů, kterému nezanikl výkon exekutorského úřadu, svůj výběr nemusí nijak zdůvodňovat. Tvzení povinného, že oprávněný provedl volbu soudní exekutorky působící v Břeclavi pouze proto, aby povinnému znemožnil výkon jeho práv, je ničím nepodloženou spekulací.
12. Odvolací soud se dále ztotožňuje se soudem prvního stupně v tom, že tvrzení týkající se „praní špinavých peněz“ měla být případně uplatněna v nalézacím řízení. Jak správně uvedl soud prvního stupně, v exekučním řízení nelze (až na výjimky), přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu. Prostor pro zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. (z důvodu

nesprávnosti exekučního titulu) se vytváří jen tehdy, když „nespravedlnost“ plnění exekučního titulu je již s ohledem na zcela základní okolnosti případu natolik zjevná, že je nezbytné zasáhnout z pozic argumentačně mimořádně silných, tj. měl-li by být vykonán exekuční titul, který je svým obsahem v kolizi se základními principy demokratického právního řádu. Takové okolnosti ovšem v projednávané věci nenastaly.

13. Odvolací soud ze všech shora uvedených důvodů napadené usnesení jako věcně správné potvrdil podle § 219 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha 18. června 2026

Mgr. Nad'a Pínová v. r.
předsedkyně senátu